

Драгомиръ.

Оште едно, ваша Свѣтлость. Народътъ съ нетърпѣние чака да се сдобие съ царица. Той обича и много е преданъ на Тудорка...

Добринъ.

Това го чака съ нетърпѣние и войската...

Драгомиръ.

Ако може по-скоро да стане вѣнчаването...

Исакъ.

Добръ, добръ... увѣрете народътъ и войската, че ште се изпълни желанието имъ. Азъ и Тудорка ште направимъ всичко, което може да бѣде добро за българскиятъ народъ и Българското царство.

Драгомиръ и Добринъ (покланятъ се и си утиватъ).

Исакъ (изпраща ги до вратата; връща се, разтрива ръцѣ и се смѣе).

Така! така трѣба!... (изважда условията, разгледва ги и радостно) Половината Българско царство заедно съ Търново! (клати глава) Не бойте се! всички ште бѣдете подъ моята ржка. Тудорка, ти знае какво да прави. Ако ли нѣкъ захванете да шавате и да не рачите Иванка и Тудорка, тогава ние знаеме какво да правиме съ васъ... Никому не ште да има смиляване! Хубаво! много хубаво!... (скрива условията и се разхожда) А! робъ-ха? (клати глава) Дѣ си сега, Асѣне, да видишъ робътъ си?

ЕВЛЕНИЕ 4.

ИСАКЪ И ТУДОРКА.

Тудорка (облечена великолѣпно влиза умисленичка).

Исакъ (штомъ я вижда пристѣпва къмъ нея).

Е, какво? научи ли нѣшто?

Тудорка.

Та отъ тѣйзи Българе можешъ ли се научи нѣшто? Ни-